

မဟုတ် သာမန် အခြားကံဒွင်ဟူသော အပျိုးဖေပေါ်စင်စသို့ မြစ်စေ့
သေတ္တိသောတည်းသို့သော် ထိုထိုသားအပိုသား မြစ်ရတုထွေ
ထေ ထိုးနဲ့ အမေတူမည့်သူကမူ ထေကြည့်ခဲ့ပေးညီမလှည့်သား
ခွင်ယုညီသည် ဝါကယ် ဝါထံသို့ အတွင်းသိဖွားသောလျှင်
သိကြသေတည်း။

ရွှေရွှေမာသည် အစပင်ခရုချာကိုနင်းထူမြစ်၍ ချော၏။
လှည့်ပိုက်လုံးကိုထည့်သမျှအဆစ်ပြေပြစ်သူ မြစ်သေတည်း။
မတ်မေပင်အလှပင်လျှင် ရွှေဖောင် အချိုးအဆစ်သောက်ပြေ
မြစ်မည်မဟုတ်စေ။ သို့သော်ပေမေခင်က သိုးသက်ပို၍နုပျိုထွ
ပနေချောသားအညှိုး မုဆိုးမပေးလဲဖြစ်ပြန် အချစ်ဟူသည့်အ
ရသာကိုအည်းသိနားလည်သားအသာမေခေခင်သည် သို့ ထက်
ပင်ပို၍ ပြုပြင်အသေပြန် ပို၍လှပနေလေသည်။

ကြည့်ကပ်ရွှန်းမသော မှုန်နှာလေး ဖေါဖရောင်း ကဲ့သို့
ညွှတ်ပြောင်းသော လည်တိုဝါ မောင်ပုစာ လေးသဖွယ်မို့
ခေကပ်အိုးချစ်၍ မြစ်သူထို ထောင်ခိုက်စေသော ရင်သားအ
စုံ ဝါးဖွားအားပြေးပြေးဝေးဖွား၍ တင်ပသို့သွား၍လှည့်နေ
ထမြင့် စွင့်ကားနေသော မေခေခင်၏တင်ပသို့မှာ ဆင်နှာ
ခေကပ်သဖွယ်တင် တန်း၍နေသေသည်။ သို့ကြောင့်ပင် မုဆိုးမ
စားမေခေခင်မှာ သိုးရွှေမာထက် အလှပိုသည်ဟု ဆင်ရ
သေသည်။

ပြီးနောက် ချစ်သင်ဂြိုဟ်ဥပင်လျှင် ထယ်ထယ်နှင့် မုန်နဲ့
ထည့်အမေခေခင်သည် သောက်တန်ကားကြီး၏ စီးနိုင်၏ ရန်
တုန်မြို့၏ အသုံးတန်ရပ်ကွယ်တွင် ကိုက်တင်နှင့် နေထိုင်၏။
ကုမ္ပဏီဂြိုဟ်စွဲ သို့သည်ပိုဝ်သည့် အပြင် နောက်ထပ် တခုကိုပင်

ထိုကြောင့်မေခေခင်သည် လက်ထောက်များမရှိသော်လည်း
စိတ်ပွန်သောကမ္ဘာ၌ အေးသေးစွာနှင့် နေနိုင်သေတည်း။
ဒိဝိဝယ် သိုးဖေးရွှေရွှေမေ နောက်ပြီး မောင်ခေခင်အမေ
အားကိုးရသော ကိုဦးတယောက်သာ ပြုသည်။ နေထိုင်ခါကား
ကိုဦးသည် မေခေခင်နှင့် ရွှေရွှေမာသားသဖွယ်ရှိ ဟာ
ဝန်ဘိသိနဲ့ အကျိုးသောင်အပေးနေထူမြစ်သည်။ အိမ်မှသောင်း
ကျော်တန်ကားကြီးကို ကိုဦးဆောင်ရ၏။ အယုတ်တိုက်တွင်
လည်း ကိုဦးကနေနေချော၏အာဏာကို ပုဏ္ဏားသက္ကသို့ တံခိုးပို့
ပေးသည်။ ကိုကြောင့်ကိုဦးသည် မေခေခင်၏ အထူးချီးရင်းချာ
မျိုးမြင်နေသောသူမဟုတ်ပါကား။ ကိုဦးထိုထက်ပေးအသာသာ
ခိုက်ချရ၏။ ကိုဦးကလည်း အမေမရားရော မိတ်ချရအောင်ထင်
ဆောင်နေတိုင်တတ်သူဖြစ်ပေသည်။

ကိုဦးသည် ခတ်တုတ်တုတ် ဝင်တိုတိုဖြစ်သည် အနေအ
ထိုင်ရိုးသားအညှို့ သိမ်မွေ့သည်။ ဟောကျွန်း၏ ဂုဏ်အင်္ဂါနှင့်
မြည့်စုံသည်ဖြစ်သည်။ အဆားမြို့၍ ရှစ်ချော၏ကိုယ်ကသေ
စောင့်တင်း၍ ချစ်စရာကောင်းသည်ဟု ဆိုရပေမည်။

မေခေခင်သည်ရင်းရွှေရွှေမာသည်ရင်း၊ တယ်ထွားသွား
ထယ်သားတာ ကိုဦးနှင့်သာ သွားလာတတ်ထူမြင်ပေသည်။
ကနေလည်း ကိုဦးက မြစ်ထစ်၍မပြီးသေးသော ဒီသားစုံ
နှစ်ဖောင်းထို ကားဖပေါ်မှစောင့်ထုတ် ပို့ပေးသည်။

မေခေခင်နှင့် ရွှေရွှေမာတို့သည် ပြီးပီးသည်နှင့် အေး၏ထို
ဆင်းတာ၏ ပေါ်တက်အာ ကျောင်းထို ဦးစွာသွားရန် ထိုး
မြတ်စွာ ဝေးသော ဝင်တင်အာဏာအထူးမြစ်ပေသည်။

မေမေခပ်က ထွန်ပြန်စွာပင် ကိုဦး၏ထက်ကိုဆွဲ၍ မိမိ
ပေါ်ထို အင်ထိုက်ခဲတမ်း ထိုအခါ ကိုဦးမှာ ရောက်
သောလက်ကို အံ့ဩစွာနှစ် မေးမောလည်း ဒို့ပေါ်ဝယ်က
လာအိဝေထသည် ကိုဦး၏အံ့ဩစွာထည်း တကွညွှန်နေစေ
တည်း။

အယ်ထိုအနက် မှန်ဘူးသားဟင်ပိုဦးဝမ်းကြည့်ပါကိုဦးရှ
မေမေခပ်၏ စကားကြောင့် ကိုဦးကဝိုထိုက်၏ ထိစင်
ခပ်စက်နှင့် ထိရက်စရာမရှိသောရွှေရင်ကို ထိ ကိုဦး ထိုက်
သော ကိုဦးအဆိုကား ထယ်ကဲ့သို့ ဝေဒနာကို ဝံ့စားထိုက်
မသိဘော့နေ၊ မင်းတွင်းထိုရွှေခပ်နေသော ထိဟိုင်း၏
ပျိုနုကြီးလည်း ကိုဦးသည် ရဟန်းသည်ဟုထင်သည်။ မေ
မေခပ်ရွှေရင်ကိုပို မနာရာမှ တပြေးပြေး ဆုတ်နှယ် နေမိထေ
တောသည်။ မေမေခပ်ကမူ ကိုဦး၏ ပေါင်ပေါ်သို့ ထက်တင်
၍ကိုဦးကိုမှီထိုက်၏။ ပြီးနောက် မိမိ၏ထက်ကို ကိုဦး၏ပေါင်
ပေါ်သို့တင်ထိုက်၏။ ကိုဦးကား တိုး၍တပ်ကာ ဆုတ်နှယ်
နေမိမထသည်။

မကြာမှီ မေမေခပ်၏ထက်သည် ကိုဦး၏ ပေါင်ကြားအ
တွင်းထို ရေခက်အားပြီး ကစားထိုက်ရာ ခေါက်တောက်
ထောင်ပြစ်နေသော ကိုဦး၏လိပ်တန်ကွားကွားကြီးထည် မေ
မေခပ်၏ထက်အတွင်းထိုရေခက်ထာ၏။

‘ဟားတယ်မမေခပ်ရယ်’
‘မဟားပါဘူး ကိုဦးရယ်’

မေမေခပ်က ရမွက်သံပါပါနှင့် ဆန္ဒပြင်းစွာပင် ဆုတ်ကို
ထားမိသည်။ ရုပ်ရှင်ကားမှာ ထယ်ထို ဇာတ်လမ်းနှင့်ဝမ်း၍
ထယ်ထိုပြစ်နေသည့်တော့ရယ်။ မင်းသွေးဘားခေါ်မှာ မကြာ

ကားနှင့် ကမ်းခြေပယ် သဲသဲခဲပြစ်နေ အပေါ်မှာ
ခေါ်ပေါက်ကုံးပေါ်၍ ရှင်ကိုဆော့ပေးနေသည့်။ မေမေခပ်
မူရပ်ကိုပါ ခေတုအားနိုင်သည့်မြင်၍ ကားမရတော့မလား
တကယ်တော့ မေမေခပ်သည် မုဆိုးမတဝနှင့် မေခဲရ
သည်မှာ နှစ်ပေါင်းပနည်းတော့စေထပြီမဟုတ်ပါလား။

ကိုဦးအဆိုကား ကြားလျှ မြစ်တုံး အရွှေ့ တွေထူး ရုံ
တာမုနားထေဟ်ဘူမဟုတ်စေး၊ တကယ်ထက်တွေ၍ မြစ်
ဓားတုံခဲနုထည်သည်။ မေမေခပ်သည် ကိုဦး၏ ကွားကြိုင်း၍
တင်းမာနေသောလိပ်ကိုဆုတ်ထိုက်၍အားရနေမိသည်။ လူ့ခေ
ထုထုမြင်သည့်မမြင် ဤလိပ်တန်မှာထည်း။ မေမေခပ်မြင်သည့်
တုမှတ်ရက်ချည်း။

ကိုဦးကား ရုပ်သေမမောမပ် မြစ်နေသည်။ မေမေခပ်
ကမူ မေမေခပ်၏ တင်းမာသောနှို့ကို ဆုတ်ထိုက်သောအခါ
နှစ်ဦးကား စေတ္တမူပြစ်သက်သွားကာ ရုပ်ရှင်ဆီသို့
ရုံစိုက်ထိုက်၏ ဘားခေါ်၏ တကွာကွန်ရစ်ဝေသော
ကောင်သားသည် ဘားခေါ်၏ သိရခေပေါ်ဝယ် ထက်ထယ်
ကြီးဟန်ပြစ်နေ၏။ ကားခေါ်၏ ရှက်ခမ်းထို အစား
ယူ၍ ထားခေါ်၏ ခရွှေရင်အစုံကိုထည်း။ ဝိုနှယ် သားခေ
သည်....။

အခါ မေမေခပ်က ကိုဦး၏ခေါင်ကိုဆွဲ ထိုက်ပြီး နတ်
ခမ်းခြင်းတေပေး၏။ ကိုဦးကား ထာထုတ်ရမှန်းပထမပင်
မကြာမှီ မေမေခပ်က ကိုဦး၏ နတ်ခမ်းထို စုတ်ယူထိုက်
မိဘော့သည်။

ထာထိုထိုနှင့် ရုပ်ရှင်ဦးကွားထေရာ မေမေခပ်ကား
ထိုထာမရနှင့် မြစ်ကျန်ရစ်ထေသည်။ ကိုဦးကား ထာထို

၁၀
ရှက်၍ မျက်နှာ ပူနေသည့်အထဲမှာ မေမေခင်၏ မျက်နှာကို မြင်ရုံနှင့် အချိန်မှာ ဝါးနှစ်ခု ခွဲကျော်ထားသဖြင့် မြန်မြန် ခုတ်
မကြည့်ရဲဘူး။
မေမေခင်ကမူ ကိုဦး၏ အကဲကိုသာလျှင် ကြည့်နေထေရေသည်။

ခရောင်းလျှင် လုပ်စရာလုပ်ငန်းများကို အိမ်ထောင်ထိုင်၏။ ပျံ့လို
နှစ်အချိန်မှာ ဝါးနှစ်ခု ခွဲကျော်ထားသဖြင့် မြန်မြန် ခုတ်
မကြည့်ရဲဘူး။

ထည်...။
'ကဲကိုဦး... ကျွန်တို့ ကုမ္ပဏီထိုင်ရိ ငြိမ်းချမ်းသွားကြောင်း ဆိုရာ ထမင်းမစား၊ စားစရာအား
ကြိုပြီး အိမ်ကိုပို့ခဲ့ နောက်ပြီး မြန်ခဲ့နော်'

'ကဲကိုဦး... မိမြင်လှရှင်းတဲ့ ဆိုက်ဘာဆိုက်ကို မောင်းစမ်းပါ
ထုတ်ကုမေခင်'

'မေမေခင်က ကိုဦးအား ရဲသေးတစ်စုံပေးထားသည်။ ကိုဦး
ကား မေမေခင်ကို ကုမ္ပဏီထိုင် လိုက်ရုံကား မောင်းသွား
ပေးသည်။ အသစ်သစ်ပင် ထေးနာရီ ကျောင်းဆင်းချိန်နှင့်
ကိုးရက်နေထေရေသည်။ ရွှေရွှေမှာလည်း ကျောင်းအတွင်းမှ
ပြိုအေးနှင့် ထွက်လာ၏။

ကိုဦးမှာ ဟုတ်ထက်ထိုင် တရိုတေသနှင့် မေ့ရက်မမြေခင်အား
ပေး ကိုဦးသည် အဘောင်းဆုံးဖတ်တယ်တရိုသွား၏ ထု
ရှင်းသည့်ဆိုသော်ထည်း အခင်းတိုင်းတော့လှိုင်း၏ ထိုအခင်း
ကိုယ် အခင်းနဲ့ကို လွယ်လပ်သည်။

'မေမေခင်က ကိုဦး
'ကုမ္ပဏီမှာ အလုပ် များနာလို့ မလာ ရွှေရွှေကို ထိုင်ရုံ
ထားခဲ့လို့ မှာလိုက်တယ်'

မေမေခင်က ကြိုက်ချာစားစရာများမှာ ပြီး ရှင်ပိန်တည်း။
မှာ၏ ကိုဦးကား ဘာမှမမြေခင် ပေခေခင်ကြေမသာ စားစာ
ကိုးရက် မေမေခင်ထိုင်စေစာ အရက်ကိုသောက်၏ အချိန်
ရယာမှ မေမေခင်အား ကိုဦးက အကြည့်ရဲနေထေရေသည်။

'အင်းအေး ဝါပြန်ပြန်ကြည့်
ကားအနားရိုင်းထို ကက်ထိုက်သော် ရွှေရွှေမှာထို ကို
ဦး ကမယ်မသာအကဲခတ်၍ ခေါင်းဝဲ ကြည့်ထိုက်၏။ အထွ
ချင်းယှဉ်ပြိုင်နေသော ထို့နဲ့ မအေးအား ကိုဦးသည် ကနော်
ဖမ်းအကဲခတ် ကြည့်မိခြင်းဖြစ်၏။ လျန်ခဲ့သည့် အချိန်များက
ကိုဦးသည် စိတ်ဝင်စားမှုရှိသည့်အပြင် အရေးမစိုက် ဆေး
မှတွေ့ကြုံခံစားရသောအပြစ်များကြောင့် ကိုဦးသည် တချို့
ဝင်ပြန်နေထေရေသည်။ အချစ်ဆိုတာ ဝါး...ဟူ၍ ကိုဦးသည်
ထပ်ပူ၏။

'ကဲ ကိုဦး ပီပွာဆိုက်တယ် တနေရက်ရက် သွားမယ်နော်
ကျွန်းသာယာတက်မြင်ပြင် အင်းအေးမြင်မြင်ပေါ့'
ကိုဦးကား ဘာမှမမြေခင်ပေး အင်းယား၏ တဦးသော
ကျွန်းဝေးသို့ ကားကိုအပြင်းမောင်းနှင်သွားထေရေသည်။ အင်း
ယာထိုလှေကန်မှပင် ဝေ၏ အေးအေးခတ်ကြောင့် ပို၍နေထို
ကိုးရို...စောင်းသွားကြ... မထည်။ အမှောင်ကိုယ် အတေဝော
ကလုံးကို ပူး...အားထေရေသည်။
ကိုဦး ပျော်ရဲယားဟင်'

ရွှေရွှေမှာအားဆီမိသို့ ဝို. ပြီးနောက်ကိုဦးလည် ကုမ္ပဏီထိုင်

မေ့သောအခါ

မေ့မေ့ခင်က ကားကိုင်ခဲ့ဖူး ရင်ကိုကော့ထဲပေးစားရတာ နဲ့ မိန်းမနုစော နိမိန့် ဖြစ်ခဲ့ဖူးရင်မှာ ကိုဦး၏စိတ်ကို မခြေခံ ဝမ်းမဝေလေတည်း။

မေ့မေ့ခင်က ကားကောင်းကောင်းပိုင်းထဲမှာ ရွှေဘယ်ထွေး၍ မိတ်တက်လာသေးတဲ့လိုက်၏။

ကိုဦးကတော့ အင်းထဲမှာ ရေပြိုင်ကို ဝေးမော ကြည့်နေသေး

ဖြစ်၍ အခြေအနေကို သိလိုက်၏။

'ကိုဦး မိန်းမမယူဘူးထားဟန်'

ထို...ပမောင်ကလဲ

'အော်... ဒီလိုအကောင်းပေးနေတာ မိန်းမယူရင်ရင် ရှာ ပေးမယ်လို့ ထဟိ'

မေ့မေ့ခင်က ပြောပြောဆိုဆိုနဲ့ပင် ကိုဦးအား ဆွဲတိုက် သိုက်၏ ကိုဦးမှာ မထိမသာနှင့် မေ့မေ့ခင်အနီးသို့ ရောက် သာလေကလည်း မေ့မေ့ခင်က ကိုဦး၏ထက်ကို သိသောနှင့် မှတ်တက်ပေါ်သို့ တင်စေးလိုက်လေသည်။ ကိုဦးကတော့... ကြောက်တောင်...ကောင်နှင့် ဖြစ်နေ၏ ဒီတိုက်ခတ်မှာလည်း သွပ်ရှာ၊ မှုများကသာထန်၍နေသေးသည်။ မေ့မေ့ခင်က ကိုဦး အား အနီးသို့ခို၍တိုးကပ်လာရန် ဆွဲလိုက်၏ ပြီးနောက်ကိုဦး ၏ထက်များကိုလည်း မိမိရင်အစုံပေါ်သို့ တင်ပေးလေ၏။ ကို ခင်က ကိုဦးကလည်း ရှက်ရှက်ရံထဲမှာဆိုဆွဲလိုက် ဆုပ်ထိပ်လိုက် လေသည်။ မေ့မေ့ခင်က အပြန်ချပြန်သဖြင့် အင်္ကျီကျည်သီး များကို တလုံးပြီးတလုံးပြုတ်ခါ အစွန်းမှ ဓာရားပိယကို သည်း ပြုတ်ချထိုက်လေတော့သည်။

'ဒီနားကောင်းဆုံး မပြင်းဘူးထား' ကိုဦးက သာမန်ပြန်၍ပြော မေ့မေ့ခင်၏ အနီးသို့ထလာ ခါ ပြီးနောက် မေ့မေ့ခင်အနီးဝယ် ရပ်၏။ 'ရုပ်ရှင်ကောင်းရဲ့လား ကိုဦးရဲ့' 'အောင်အေးတဲ့ ပမောင်'

ကိုဦးက ခါမင်အိမ်ထဲထိုင်မိလေသည်။ မေ့မေ့ခင်က ဒီကန် အထဲထွက်ထောင် ခု နီကံ၏ ဦးနောက် မေ့မေ့သည် ကိုဦး၏အနီးသို့ တိုးလာလှာ၍ များ၏အထဲကို ဝင်ထိုင်စေ ပါ၏။ ဆွဲလိုက်... ဆုပ်ကိုင်လိုက်၏ ကာကတ်တော့ ကိုဦးသည် မ ရက်အပြန်ကြောင့် ရှက်ရှက်ထဲကထို ရင်ပိုတော့ဇေ။ မေ့မေ့ခင်သည် အနီး၏ အခြေအနေကို အကဲ မေးနိုင်ပြီ

ထိုအခါ ကိုဦးမှာ တကဲ့နဲ့ထွက်ထွက်မို့... မေးခိုင်းပေါင်း ' နှင့် တင်းရင်းနေသည် ရှေ့ရင်သားအစုံ၊ မိန်းမလေးပမောင် ထက်

အထူးအထူးအထူး အားထွက်အသော... ကိုင်လိုက်ရပြီ... အရသာများစာဖျင်းဖျင်း ထေရ...

ကိုဦးသည် ရွှေရင်ပြုံးကို သံဝေဒနာထပ်ထပ်အချိန်တွင်... ကိုဦး၏ အောက်ပိုင်းကို ဆွဲထိပ်ထိုက်မာ... ကိုဦး...

အထူးအထူးအထူး အားထွက်အသော... ကိုင်လိုက်ရပြီ... အရသာများစာဖျင်းဖျင်း ထေရ...

ထဲဆွဲဆုပ်နှယ်လေ၏... မေမေအစ်က ကိုဦး၏ လိပ်ကန်ကို ဆွဲထိုက်ကာ... ကိုဦး၏ လိပ်ကန်ကို ဆွဲထိုက်ကာ...

မေမေအစ်ကသည် အပေါက်ကိုကား၍ ကားအရသာကံဆန်ကာ... ကိုဦး၏ လိပ်ကန်ကို ဆွဲထိုက်ကာ...

‘ကိုဦး’
‘ဟေ့’

‘နန့်အေးနှင့်တိုက်ခင်းပဲါခန့်... နေ့စဉ် အမေအစ်ကံ ဤ...’

ကိုဦးသည် မေမေအစ်ကံပြောသည်အတိုင်း... ကိုဦးသည် မိမိ၏လိပ်ကန်ကို... ကိုဦးသည် မိမိ၏လိပ်ကန်ကို...

ကိုဦးသည် ပို၍ရဲတင်းလာ၏... ကိုဦးသည် ပို၍ရဲတင်းလာ၏... ကိုဦးသည် ပို၍ရဲတင်းလာ၏...

‘ထာထဲလိုဦး မေမေအစ်ကံ’

မေမာမာ၊ သူ့အမေ ခါပေခံ မေမေငါ့ကား နားမမေခင်နှင့် ရင်ချင်း အပ်ထိုက်၏ ရှုရင်မို့မို့ ကို ဆွဲထား
 မဆားလို့။ သာသနာတော်ရှိသည့်အခါ မေမေခင်ပင်ပန်းဆီ ပတ်ထား ပေးသည်။

‘ဆို... ကိုဦးကလဲ နုအတတ်ဆို ထုံးစံမှမရှိဘဲ...’ ‘ကိုဦး မကောင်းဘူး ထားလမ်း’
 မသေခင်လို့လဲစစ်စစ် ပြင်းပြင်းအားထောင့်ပါ။ ‘ကောင်းတယ်မေမေခင်အထံကိုခိုက်သွားတယ် ဟာနီအထုံး’

နှစ်ပေါင်းများစွာ သက်နဲ့ ကမ်းကွဲခဲ့ရ၍ မခံစားခဲ့ရပေမယ့် ထိုအခါက သူ့အဖေထံရှိသည့် သားပျားလေး မသိတော့ဘူး။
 အချိန်များ၏ ကုန်လွန်ခဲ့သော အတွက် ယခုမပင် ခံ က... ခါဖြင့် ကေအုန်းနားယူအုံး ထားရေစင်ကို သွားရ
 စတုသဖြင့် ပတ်ဝန်းကျင်နှင့် ကမ္ဘာကြီးကိုပင် မေမေအောင်...’

အပြစ်ထုံ မေမေခင်သည် ရောက်ရှိသွားလေအောင်သည်။ ဝါးနေဖွန်းထိသဖြင့် ခစားမခင် ရှု့ဆောင်လမ်းပြပတ်လုပ်
 ဝမေမေခင် အမိန့်ခေးထိုက်ပုံပင် ကိုဦးက မညှာမတာ ခေ။ အပ်ထားမသောအချောက် ဆိုထုံထုတ်၍ မရမည်ဆိုသွား
 လေတော့သည်။ မေမေခင်ကား အရသာတွေနေထိုင်ရန် ကိုဦးကို မရဆေးနေပြောလိုက်ပြီး မိမိကသည်း ရေမင်
 ရှု့နေရသလို။ မေမေခင်ကား ဤအကြောင်းသည် ထယ်ထုံကြည့်ရှုထုံထွန်၍ ဆိုင်ကဲ ကပုထံဝတ်နှင့် မေးကြား
 အကြောင်းထုံ။ အကောင်းဆုံး အချိန်ဟု မှတ်ချက်ပေးထားသည်ဆို၏။

မိမိအဖို့ မဝတုံးက ဝယ်ရုံးစားနဲ့ ချိန်းတွေ၍ အ... ပြီးမှနှစ်ယောက်သား အမ်းမြေမှ ကားဆီထို ပြန်ကြွေး
 ခံတုံး၏ ထိုအထက် သိတ်အားမခေ့ တဖန် ထိပ်ယောင်သည်။ ပြီးနောက်ကားကို ရှိရင်နုနုပြောလေသည်။ မေမေခင်
 ခု၏ ဆိုသော် ဖြစ်သားဖြစ်သည်ဟုဆိုရမည်အခြေဖြစ်၏။ စိတ်ထဲထဲ အားမရသေးသတို ကိုဦးကလည်း အားရတမ်း
 ကိုဦးနဲ့ ကား ကွာခြားယူလွန်းသည်။ မေမေခင်သည် ကိုဦးမရှိအေးပေ။ တပွေတပိုက်နှင့် လှချင်တိုင်း လှနေ
 ၏တင်မေးနေသော လိန်ချောင်းကြီးသည် မိမိအခေါ်အဝေါ်ပေးမေခင်ထို အထုပ်ပိုင်ရှင်အယောက်အား မည့်သူသည်
 တွင်းထို ဟအားတိုးပင်သာသည်နှင့် တခါမျှ မခံစားအာသာမခင်းမအမ်းတထဲ နေနိုင်အံ့နည်း။
 မသောအရသာမျိုးကို ခံစားရနေရုံမဟုတ်ပါ။

ကိုးဦး၏လိန်မှာ သန်မာထွားကြွင်း၏ ကနည်းအား... ယခုတော့ ကိုဦးကားသတ္တိကောင်းသောအခါ မိမိပု
 လူရှင်ရှိသည်အထိ မိမိသည်ထုဆီမေပည် ထွားထည်း ထွား... ကိုးကပ်အားနဲ့ကော မေမေခင်၏ အနီးထို
 ထည်းရှည်၏ တို့ကြောင့်လည်း မေမေခင်မှာ ကိုဦးကို မ... ရိုင်ပိုင်နိုင်နှင့် ဆိုင်ဝဲ နေပြီဖြစ်၏။

တစ်ပင် ဆုတ်ဖမ်းထားမိလေသည်။ ကိုဦးသည် မေမေခင်၏အနီးသို့ ဝင်ရပ်၍ မေမေခင်ကား
 ကိုဦးသည် သတ် ဝါးချက် ပိုမူ မနားတမ်းဆောင်... ကြည့်သော်လည်းကောင်း မီးတောက်... ကိုဦးလည်းကောင်း

